

Обухова С.А.

*аспірант кафедри політичних наук і права
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К.Д. Ушинського»*

ВПЛИВ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НА РЕАЛІЗАЦІЮ ГЕНДЕРНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Україна як член ООН прийняла на себе зобов'язання виконувати всі ратифіковані нею міжнародні угоди стосовно прав людини. Практика застосування міжнародних документів залежить від конкретних кроків, які робить та чи інша держава як основний суб'єкт політичного процесу на шляху досягнення гендерної рівності. Державна політика України щодо гендерної рівності ґрунтується на документах ООН. Провідну роль у розробці національних механізмів в Україні також відіграють країни ЄС і Рада Європи.

За визначенням Ради Європи, гендерна політика – це інтеграція гендерної концепції до кожного етапу політичного процесу: розробки, запровадження, моніторингу та оцінки з метою забезпечення рівності жінок і чоловіків.

У проблемі забезпечення гендерного балансу у виборних органах велику роль відіграє політична культура населення загалом і гендерна культура зокрема. Ця культура має свої ментальні й історичні традиції, але жодні цінності та норми не залишаються незмінними. Процес розподілу влади відбувається неоднозначно, але ХХ ст. стало своєрідним проривом у процесі розвитку політичного лідерства.

На практиці принципи гендерної рівності закріплені в Конституції України та низці інших нормативно-правових актів. Врахувавши розвиток гендерного права Україна прийняла декілька ключових актів, що покликані забезпечити рівні права й можливості чоловіків та жінок. Серед них – Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей чоловіків та жінок», Указ Президента України та Державна Програма з утвердження гендерної рівності в українському суспільстві [1, с. 4].

Призначені відповідальні за гендерну політику в секретаріатах усіх комітетів Верховної Ради України, у міністерствах й обласних державних адміністраціях.

Коли ми наголошуємо про розвиток національних механізмів, то принципи ефективного врядування прописані в документах Європейської комісії, кожен із яких є важливим для забезпечення демократичного урядування країнах-членах Європейського Союзу.

Отже, міжнародні інституції є важливим суб'єктом гендерних перетворень у світі. ООН відносить гендерні проблеми до першорядних. Вона розглядає гендерні принципи й гендерний підхід серед основоположних під час розв'язання всіх проблем світового співтовариства. Серед комплексу міжнародних стратегій, стандартів і програм ООН визначає як пріоритетну забезпечення рівності прав і можливостей жінок та чоловіків, утвердження якої передбачає прийняття відповідного законодавства, впровадження міжнародних гендерних стандартів, створення національних механізмів забезпечення гендерної рівності, збирання й аналіз гендерної статистики, сприяння розвитку гендерного руху, проведення гендерних досліджень тощо. Усі шість головних структур ООН розглядають гендерну політику як важливу складову частину своєї діяльності.

Гендерні стратегії розвитку покладені у практику діяльності Ради Європи. Парламентською Асамблеєю Ради Європи прийнята Резолюція про ретельне вивчення та моніторинг гендерної ситуації в Україні для розробки рекомендацій із врахуванням реального стану гендерної рівності для того, щоб запровадити принципи демократії, поваги до прав людини й верховенства права, які є базовими принципами Ради Європи. Також принцип гендерної рівності покладений у діяльність Європейського Союзу, ОБСЄ та інших міжнародних і регіональних інституцій.

Міжнародні конвенції та рекомендації відіграють важливу роль у просуванні гендерної рівності в Україні і безпосередньо впливають на її внутрішній розвиток.

Література

1. Вибори в Європейському Союзі [за ред. Д. Ковриженка] ; Лаб. законодавчих ініціатив. – К. : ФАДА ЛТД, 2006. – 156 с.